

મીરાઈ

✓
1928

O. T.
A. N. 144
6 DEC 1928

માંડીવ બાલેશ-બાલે
પુણ્ય : બાવીસમું

14.12

22302

ગાંધીન મુદ્રણાલય ટ્રેણાપીઠ
 સુરતમાં છાપી ગાંધીન
 સાહિત્ય મંદિર તરફથી
 નટવરલાલ વીમાવાળાએ
 પ્રગટ કરીઃ ભાદરવેઃ
 ૧૯૮૪. આશ્રિતિ પહેલી
 કિંમત આનો એક

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
 અમદાવાદ
 ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ ૧૪૨૦૨

આ નાનકડું નાટક કોઈ
 પણ જ્ઞાતની મુશ્કેલી વિના
 નાનાં જાળકે ભજવી શકે
 એ રીતે એની યોજના
 સ્તરી છે. વસ્તુ ધ્યાન જનનું
 આને જાણીતું છે, તેને માત્ર
 આમુખ સ્વરૂપ આપે છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૯૪૩૦૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ મીચાહ

વિષય ૬-૨

સમય: સાજના

પાત્રો: ભીમો ને તેનો દીકરો

પાછળથી પડોશી ખેમો.

ભીમો: હરિયા, આપણી ભુરકી પાડી કેમ જ-
ણાતી નથી ? બધાં ઢોર તો આવી ગયાં. પણ ભુરકી
નથી દેખાતી.

હરિયો: ભા, કશે ફર ગઈ હશે ચરવા, તે
હમણાં આવી લાગશે.

ભીમો: દીવા તો થવા આવ્યા. રોજ તો આટલું
મોડું નથી થતું. આજે આમ કેમ ?

હરિયો: જરા જૂટી ગઈ હતી ભા ! એ નાકા
ઉપરજ હશે.

મિ યા ઉં !

પ્રવેશ ૧ લો

સ્થળ: બુંપડી

સમય: સાંજનો

પાત્રો: ભીમો ને તેનો દીકરો

પાછળથી પડોશી ખેમો.

ભીમો: હરિયા, આપણી ભુરકી પાડી કેમ જ-
ણાતી નથી ? બધાં ઘેર તો આવી ગયાં. પણ ભુરકી
નથી દેખાતી.

હરિયો: ભા, કશે દૂર ગઈ હશે ચરવા, તે
હમણાં આવી લાગશે.

ભીમો: દીવા તો થવા આવ્યા. રોજ તો આટલું
મોડું નથી થતું. આજે આમ કેમ ?

હરિયો: જરા જૂટી ગઈ હતી ભા ! એ નાકા
ઉપરજ હશે.

ભીમો: જોને ત્યારે, આટલામાં હોય તો હુંડી આવને.

હરિયો: વાડ ભા.

(હરિયો જાય છે)

ભીમો: હરિયો તો નાદાન છે. આજકાલ ઢોરને સૂનાં મૂકવા જેવું નથી. ઉપડી જતાં વાર નથી લાગતી. પેલા શિવા પટેલનો બળદ ગયો તે ગયોજ ને! પરમ દહાડે રાધી પણ જૂમ પાડતી'તી કે માડ એક બકડું હજી જડતું નથી. રખેને મારી ભુરકીતું પણ એવું થાય !

(હરિયો આવે છે).

હરિયો: ભા, હુંકડામાં તો નથી દેખાતી. હું ઠેઠ શિવાકાકાના ખેતર સુધી જઈ આવ્યો, પરંતુ કંઈ લાજ ન પડી.

ભીમો: મને થાય છે હરિયા, કે કોઈ ચોરીજ ગયું હશે !

(બહારથી જૂમ પડે છે; “ ભીમા કાકા ”)

કોણ છે ? આવોને !

(ખેમો આવે છે)

ખેમો: કેમ ભીમાકાકા ? તમે તમારી ભુરકી વેચી નાંખી ? વેચવી'તી તો મને કહેવું'તું ને ! હું ન લઈ લેત ?

ભીમા: (અભયબીથી) ના રે ભા ખેમા ! મેં કંઈ વેચી નથી. ભુરકીને વળી વેચું શાને ? આ તો ઉલટી એ જડતી નથી તેના વિચાર ચાલેછે. તને કોણે કહ્યું કે મેં ભુરકીને વેચી નાંખી ?

ખેમા: પેલા પાંચાએ કહ્યું—

હરિયો: (અભયબીથી)—પાંચા ચોરે—

ખેમા: હા, પાંચા ચોરે ! એ દોરીને જતો હતો. મેં પૂછ્યું, અલ્યા ક્યાં લઈ જાય છે ! તો કહે: મારે લઈ જવી હોય ત્યાં. તું કોણ પૂછનાર ? અમારા દોરને અમે ગમે તે કરીશું !

ભીમા: એ તો એજ ! ભામંટો રસ્તેથી વાળીને ચોરી ગયો !

હરિયો: હા ભા, એમજ થયું લાગે છે. હવે શું કરીશું ?

ખેમા: ભીમાકાકા ! હવે તો એને કચેરીએ ઘસડો. એ શિવાય ઉપાય નથી. બધાને બહુ રંભડે છે એ ચોરો !

હરિયો: બાપા, રાધીકાકીની બકરી પણ એણેજ ચોરી હશે !

ભીમા: તે તો આપણે શું બાણીયે ? પણ કાલે

આપણે તો ફરિયાદ નોંધાવી દઇશું. કંઈ લોકોનાં ઠોર મક્ત આવે છે? આપણો પુરાવો પણ મળ્યત છે. ખેમા, તું સાક્ષીમાં આવીશ ને?

ખેમા: હઉંવે કાકા, કેમ ન આવું?

બીમા: ઠીક ત્યારે, ચાલ અંદર, થોડો નાસ્તો કરીને જ.

[બધા અંદર જાય છે.]

પ્રવેશ બીજો .

સ્થળ: શિવશંકર વકીલની ઓફીસ

સમય: સ્હવારનો

પાત્રો: વકીલ શિવશંકર ને કારકુન

પાછળથી પાંચો

(વકીલસાહેબ બેઠા બેઠા છાપું વાંચે છે. ચરમા આંખે ચઢાવેલા છે. કારકુન લખે છે.)

શિવશંકર: (છાપાંમાંથી મ્હોં કાઢી) બેચું કે બી-રજલાલ ! આ પેલા મુંબાઈના કેસમાં પેલો વીરમુખ-શમ હારી ગયો, હેં !

ધીરજલાલ કારકુન: (હસીને) હા સાહેબ. મેં વાંચ્યું'સ્તો. આપણે એને પહેલેથીજ કહ્યું'તું કે તું અપીલ ન જા. આમાં જીતવાનો નથી. છતાં એ લાડવો ખાવા ગયો તો કહીએ લેતો જા.

શિવશંકર: હવે ખીજા કેસમાં આપણી પાસે આવેલો જોઈએ, પછી એની વાત. તમે નાથુ શેઠ પાસેથી ઉધરાણી લાવ્યા કે નહિ? એનો કેસ પતી ગયાને ઘણો વખત થયો. પછી ભારે થઈ જશે.

ધિરજ: અવારનવાર ફેરો તો ખાઈ છું સાહેબ. આ લખવાનું પતાવી જઈ આવું છું.

શિવશંકર: ત્યારે સાથે એટલું કરજો, રસ્તામાં રસ્તો. પેલા પ્રાણુલાલને ત્યાં કહેતા આવજો કે તમારી નોટીસનો જવાબ આવ્યો છે, પણ કેસ નક્કી માંડવો પડશે માટે આવી જજો.

ધીરજલાલ: વાર સાહેબ. (નય છે)

(ગાડીવારે બહારથી જમ પડે છે)

વકીલ સાહેબ છે કે ?

(વકીલ સાહેબ ધોતીયું ખંખેરી ટબલ સમારી ઉભા થઈ જવાખ આવે છે,—કોણ છે ? આવો)

(પાંચો ફાળલ થાય છે. એના હાથમાં એક કાગળીયું છે.)

વકીલ: બેસો, ખુરશી પર બેસો. પટેલ. હું જરા
આ થોડા

(પટેલ બેસે છે)

કાગળ વાંચી લઉં. પછી વાત કરીએ

(થોડીવાર)

બાલો પટેલ.

પાંચો: સાબ મારા પર આ સરકારી કાગળીયું
આપ્યું છે, તેનું વ્યયમ સે તે જુઓ ને !

વકીલ: (હાથમાં લઈ વાંચે છે) આ તો સમન્સ છે
સમન્સ. તમે ચોરી કીધી છે? બીમા પટેલની પાડી
ચોરવાનો તમારી પર આરોપ છે. મને બરાબર શ્રી
આપશે તો તમને છોડાવી મૂકીશ.

પાંચો: તે ફી તો આલશ્યું સ્તો. પણ વ્યયમ કરવું
તે તો કહો.

વકીલ: પાડી તમે ચોરી છે?

પાંચો: તમારે તેનું શું કામ છે? તમારી શ્રી
કહો ને મને છોડાવી આલો. એટલે તમને શ્રી આલીશ્યું.

વકીલ: તે પટેલ, જુઓ. તમારો કેસ સહેલો
નથી ! બીમા પટેલ સાક્ષી પણ મૂકશે; એ સામે તમા-
રી પાસે સાક્ષી છે ?

નિયાઈ !]

૭

પાંચો: શેના સાક્ષી ?

વકીલ: તમે તે દહાડે અહિં હતાજ નહિ. બહારગામ હતા. એવો કંઈ પુરાવો છે ?

પાંચો: એવો પુરાવો તો કાંઈ ન મળે. મારી પાસે સાક્ષી નથી. હું તો અહિંજ હતો એમ બધા બોલે છે.

વકીલ: બીજી જુક્તિ મારી પાસે છે. પશુ તેની પ્રી રૂપિયા પચાસ થશે. પચાસ રૂપિયા ખરચાશે ?

પાંચો: હઉંવે. મારે જેલમાં જવું નથી. મારી આબરૂ બચાવો તો સો રૂપિયા શી વિસાતના છે ?

વકીલ: વારૂ ત્યારે; જુઓ, પટેલ, હાલ એક વીસ રૂપિયા આપો.

પાંચો: હાલ તો કંઈ નહિ મળે. છોડાવી આપો તો ફી આણું. નહિ તો કાંઈ નહિ.

વકીલ: તે બને નહિ. હાલ તો કંઈ બાનું મળણું જ નોંધ્યો.

પાંચો: તે આજે સાંજે આવી જઈશ.

વકીલ: ઠીક ત્યારે. સાંજે હું તમને ઉપાય બતાવીશ. બાવ, સાંજે આવજો.

પાંચો: હ્યો ત્યારે, હાલ રૂપિયા પાંચ રાખો (આપે

છ) બીજા કેસ પતે પછીથી આપીશ. ચાલો કહો.

(વકીલ રૂપિયા ગળવામાં મૂકે છે)

વકીલ: બુઓ, આમ પાસે આવો.

મિયાઈ !]

૬

(પાંચો પાસે આવે છે. પછી વકીલ તેના કાનમાં કંઈ
કંઈ વાતો કરે છે. તે સાંભળી પાંચો હસે છે ને પછી)

પાંચો: વાહવાહ ! વકીલ સાહેબ, અચ્છી કરી !

વકીલ: તમારાથી થશે ને ?

પાંચો: હઉંવે. બરાબર થશે. તમારે જરાયે ફિકર
ન રાખવી.

વકીલ: ઠીક ત્યારે, સોમવારે કેસ છે. તેમાં વેળાસર
આવી રહેજો. ચાલો હવે, મારે નહાવા જવાની વખત
થઈ. (પાંચો જવા માંડે છે) રામરામ પટેલ.

પાંચો: ઐ—રામરામ

(ભય છે.)

પ્રવેશ ત્રીજો

સ્થળ: કચેરી

પાત્રો: ન્યાયાધીશ, પટ્ટાવાળો, શિરસ્તેદાર, બીએ,
ખેએ, હરિયો, વકીલ, પાંચો વગેરે

(પટ્ટાવાળો નેત્રી પોકારે છે—નિધા રાખીશ મહેરબાન—ને
ન્યાયાધીશ આવીને બેસે છે. જરા વાર બેસી રહે છે. થોડા
કામળીયા કાઢી વાંચે છે. પછી)

ન્યાયાધિશ: શિરસ્તેદાર ! શિરસ્તેદાર ! ચાલો.
કેસ કાઢો, પહેલો કોણ છે ?

શિરસ્તેદાર: (પટાવાળાને) બ્રમ પાડ પટાવાળા,
ભીમા નાયકને

પટાવાળો: (બ્રમ પાડે છે). ભીમો ના...યક,
ભીમો ના...યક !

શિરસ્તેદાર: પાંચો પટેલ

પટાવાળો: પાં...ચા પટેલ, પાંચા પટેલ.....

(એજ મુજબ હરિયા ને ખેમાને બ્રમો પાડે છે એવે વખતે
મી. શિવશંકરને પણ બ્રમ પડે છે. એ બધાં આવીને હાજર
થાય છે.)

શિરસ્તેદાર: ભીમો નાયક, ખડા રહેા. (ભીમો
ઉભો રહે છે) ઇશ્વરના સોગંદ પર કહેા કે જે બો-
લીશ તે સાચું બોલીશ.

(ભીમો નાયક એ મુજબ બોલે છે)

ન્યાયાધીશ: પાડી તમારી ચોરાઇ છે ?

ભીમા: હુ હજુર, હા હ. મારી પાડી ચોરાઇ
છે. મારી પાડી જુરા રંગની છે. તેને જમે જુરકી
કહીએ છીએ.

ન્યાયાધીશ: તમને કોઇ પર શક છે ?

ભીમા: હ, હા. પાંચા પટેલેજ ચોરી છે.

ન્યાયાધીશ: સાક્ષી પુરાવો છે કે ?

ભીમે: જી, સાક્ષીમાં મારા પડોશી ખેમાએ પાંચા-
ને જતોજત જાયો છે. પાંચો પાડી લઈને જતો હતો.
ન્યાયાધીશ: ખેમાને ખોલાવો.

(ખેમા હાજર થાય છે.)

ન્યાયાધીશ: તને જે પૂછું તેને સાચો જવાબ
દેશે કે ?

ખેમા: જી, હજીર

ન્યાયાધીશ: ભુરકી પાડી પાંચાએ ચોરી છે ?

ખેમા: જી, પાંચો લઈને જતો હતો. પાડી મેં
ઝાળખી, કેમકે મારે વેચાતી લેવી હતી. પાંચાને પૂછ્યું:
તો કહે કે મેં વેચાતી લીધી છે. પછી લાંમા પટેલને
પૂછ્યું તો કહે કે ચોરાઈ ગઈ છે. એટલે પાંચોજ
ચોરી ગયલો.

ન્યાયાધીશ: વાડ, પાંચો પટેલ હાજર થાય.

(શિવશંકર વકીલ અને પાંચો બંને સાથે હાજર થાય છે.)

શિવશંકર: સાહેબ, મારો અસીલ હાજર છે. એની
તખીયત સારી નથી. એને ચિત્તખમનો રોગ છે. એ
ચોરી કરી શકે એવી સ્થિતિમાંજ નથી. એના પર
ખોટા આરોપ ભીમા નાયકે મૂકેલો છે. ભીમા એના
પર દેશલાવ રાખે છે.

ન્યાયાધીશ: એની તબીયત વિષે શું પુરાવો છે ?
શિવશંકર: ડાક્ટરના સર્ટીફિકેટ છે સાહેબ. વધુ-
માં આપ જાતે ખાતરી કરી જોશો.

ન્યાયાધીશ: પટેલ, તમારું નામ શું ?

પાંચો: મિઆઈ—

ન્યાયાધીશ: તમારું નામ શું ? બરાબર જવાબ દો.

પાંચો: મ્યાઈ મ્યાઈ મ્યાઈ (ગાંડો હોવાના જાત-
જાતના ચાળા કરે છે.)

શિવશંકર: બરાબર જવાબ આપો પટેલ. ન્યાયા-
ધીશ સાહેબ પૂછે છે !

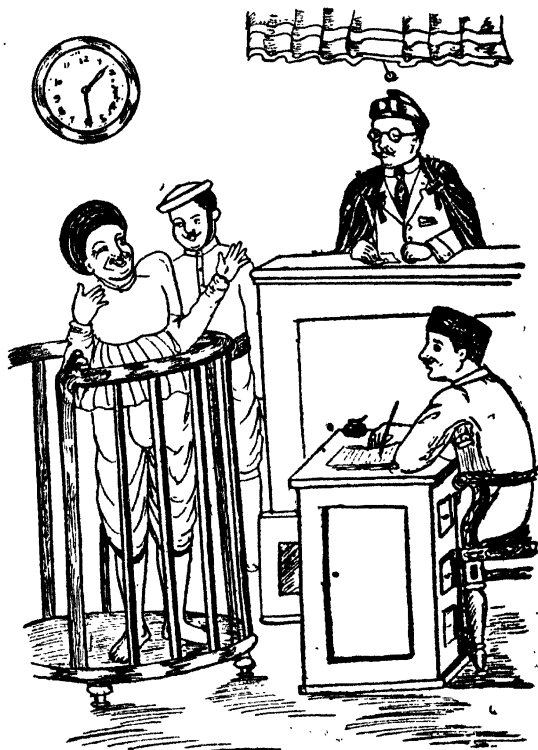
પાંચો: વ્યાઈ મ્યાઈ બ્યાઈ !

શિવશંકર: જોશું કની સાહેબ ? એના મજબૂમાં
એવું જૂત ભરાયું છે કે એક સાધુએ આવી મંતર
જંતરથી મને બિલાડો બનાવી દીધો. આજ કેટલા
મહિનાથી એ આમ ને આમજ કરે છે ! એ ચોરી
કરવા જાય ક્યાં.....

ભીમી: સાહેબ, આ બધા ઢોંગ છે.....

શિરસ્તેદાર: વચ્ચે ન બોલો. મુંગા મુંગા જોયા
કરો.

ન્યાયાધીશ: (એકદમ ઘાંટા કાઢી) પટેલ, એકદમ

બાલો. તમે પાડી ચોરી છે ?

પાંચો: મ્યાઈ બ્યાઈ બ્યાઈ ! પાડી બાડી બાડી

હાડી ગાડી નાડી તાડી દાડી હાડો કુમ્મર વેલણ
તલેચેઃ મ્યાઈ વ્યાઈ ખ્યાઈ.....

ન્યાયાધીશ: (મનમાં) આ તો કંઈ જવાબ દેતો
નથી. ગાંડોજ લાગે છે. વળી એક સવાલ પૂછવા દે.
(મોટથી)

એઈ મિયાઈડા ! તું ભીમા નાયકની પાડી ચોરી
ખમે છે ખરું કેની ?

પાંચો: મ્યાઈ.....ભીમે ખીમે ગીમે નીમે
વીમે હીમે મ્યાઈ વ્યાઈ ખ્યાઈ મ્યાઈ મ્યાઈ મ્યાઈ.

ન્યાયાધીશ: (હસીને) આ તો તદ્દન ગાંડો છે. એ-
નાથી વળી ચોરી શાને થાય ?

(મોટથી) મીં શિવશંકર !

શિવશંકર: હા !

ન્યાયાધીશ: તમને અસીલ ખિલકુલ ગાંડો કે-
ખાય છે.

શિવશંકર: મારું કહેવું એજ છે, સાહેબ ! આ-
પણ કહી શક્યો કે સાહેબ એનાથી ચોરી થઈ શકે !

ન્યાયાધીશ: ના. ચોરી કરવા જેટલું એનું મગજ
કેકાણે નથી ! (મોટથી) ભીમા નાયક !

ભીમે: હા !

ન્યાયાધીશ: તમારો કેસ ખોટો છે. પાઠી કેમ
ખીનું ચોરી ગયું હશે. આરોપી તો તદ્દન ગાંડો છે.
એ ચોરી કરી શકે તેમ છે નહિ. તમારી ફરિયાદ
કાઠી નાંખવામાં આવે છે.

લીમો: સાહેબ—સાહેબ—

હરિયો: સાહેબ—સાહેબ

શિરસ્તેદાર: (નાકે આંગળી લગાડી) ચૂપ! હવે ઘેર
જાઓ. ચૂકાદો અપાઈ ગયો. સાહેબ, ખીનો કેસ કાઢું ?

ન્યાયાધીશ: નહિ. આજે મારે ખીનો કેસ સાંભ-
ળવો નથી. પેલા પૂનમચંદના કેસના કાગળ લાવો. તે
વાચવા હું અંદર જઈને બેસું છું.

(અંદર જાય છે)

(પડેલા પડે છે.)

પ્રવેશ ચોથો

સ્થળ: શિવશંકર વકીલનું ઘર

પાત્રો: શિવશંકર અને ધીરજલાલ

શિવશંકર: (વાંચતો બેઠો છે, ધીરજલાલ આવે

છે) અરે ધીરજલાલ, પેલા પાંચા પટેલને ત્યાંથી ૪૫ રૂપિયા લાવવાના છે તે લઈ આવોને.

ધીરજલાલ: હું ગયો'તો સાહેબ. પણ તે તો કહે છે કે તારા શેઠને મોકલજે !

શિવશંકર: અરે, પણ હું તે કંઈ ઉઘરાણી જાઉં ? તમેજ માંગી લાવો ને.

ધીરજરામ: મને તો કંઈ દાદ દેતો નથી. તમે જશો તો જ પત્તો લાગશે.

શિવશંકર: દહાડા ઘણા થઈ ગયા ને હજી રૂપિયા ન મળે એ કેવું ? લાવ, હું જઈ આવું.

(જાય છે)

પ્રવેશ પાંચમે

સ્થળ: પાંચા પટેલની ઝૂંપડી

પાત્રો: પાંચા ખાટલા પર બેઠા છે.

વકીલ આવે છે.

વકીલ: અરે પાંચા પટેલ ! તમે તો પછી કંઈ દેખાયાજ નહિને ? કેસ પૂરો થયો ને ગયા તે ગયાજ.

અમારી ફીનું પણ કંઈ ક્યું નહિ !

પાંચો: મ્યાઈ મ્યાઈ મ્યાઈ.

વકીલ: વાહ પટેલ વાહ ! તમે બી બડા મનક-
ખોર લાગો છો ? ચાલો, ચાલો, હવે પૈસા કાઢો.

પાંચો: મ્યાઈ બ્યાઈ બ્યાઈ !

વકીલ: અરે ! આ શું ? પટેલ, આ કંઈ કોરટ
નથી ! આ તો તમારું ઘર છે ઘર ! કંઈ ઉધમાં તો
નથી ! ચાલો ચાલો હવે મનક જવા દો. મને ના-
ણાંની ઘણી જરૂર છે તેથી જાતે આવવું પડ્યું.

પાંચો: મ્યાઈ જાતે, ઘાતે, ભાતે, ખાતે, માતે,
લાતે, મ્યાઈ, બ્યાઈ, બ્યાઈ !

વકીલ: (મનમાં) અરે, આ તો કંઈ વિચિત્ર મા-
ણસ લાગે છે. પત્થર તળે આવેલો હાથ કળે કળે
કાઢવો પડશે. (નરમાશથી) ચાલો ચાલો પટેલ, એ
ગડબડ જવાદો. એ નાટક તો આપણે લજબુનું ને
તેમાં ફાવી પણ ગયા. માટે હવે એ ભૂલી જાવ. હવે
ગાંડા થવામાં મજા નથી.

પાંચો: મ્યાઈ...ગાંડા, ખાંડા, દાંડા, હાંડા, ખાંડા,
નાડા મ્યાઈ બ્યાઈ બ્યાઈ.

વકીલ: અરે પટેલ, કોરટને તમે મ્યાઈ ક્યું. ને

વળી સાથે સાથે મને પણ મ્યાઈજ ? !

પાંથિા: (હસીને) તમને તો મ્યાઈ પણ જે કોઇ આવે તેને મ્યાઈ. તમારો બાપ આવે તો તેને પણ મ્યાઈ બ્યાઈ બ્યાઈ.....

વકીલ: અરે વાહ ! આ તો જખરો નીકળ્યો.

મિયાઉ !]

૧૯

અડ્યા મીઆઉંડા ! પૈસા ધરી દે પૈસા !

પાંચોઃ મ્યાઉં મ્યાઉં મ્યાઉં !

• (એમ કરતો મિલાડીની પેટે કરડવાનો ચાળો કરતો વક્રીલ પર ધસી નય છે એટલે વક્રીલ નાગી નય છે.)

પ્રવેશ છઠું

સ્થળઃ રસ્તો

પાત્ર : વક્રીલ

વક્રીલઃ (પોતાની સાથેજ વિચાર કરે છે) આ તો ચોરને માથે ઘંટીચોર નીકળ્યો ! મારીજ લાકડો ને મારોજ વાંસો ! આ તો મિંસના શીંગડા ભેંસનેજ ભારી પડ્યા ! મેં વળી ક્યાં આવી સલાહ આપી ? (કાન આમળનાં) હવે તો ભાઈ ! ખરેજ કાન આમળું છું ! આવી સલાહ ભૂલ્યુંકે એ કોઈ અસીલને નહિ આપું.

(નય છે)

સમાપ્ત

માંડીવ બાલોદાનમાલા: પુણ્ય સાતમું

બાળવિહાર (૧)

આ ચોપડી ખાસ વખણાઈ છે અને તેની બીજી આવૃત્તિ પણ બહાર પડી છે. એમાં વિજ્ઞાનના નિયમોને લગતી સરસ રસમય કથાઓ ચિત્રો સાથે આપેલી છે. બાળક જે હજારો સવાલો પૂછે છે તેના જવાબ એમાંથી મળી શકશે. દાખલા તરીકે સૂરજ કેમ બાળે છે, પૃથ્વી કેમ ફરે છે, ધી પાણી કરતાં હલકું કેમ, હાપખાનામાં કેમ છપાય છે, બલુન કેમ ઉડે છે, જમરડો, કનકવો, વગેરે વગેરે અનેક સિદ્ધાંતોની રસભર ગુચણી કરવામાં આવી છે અને તેર ચૈદ વરસની કિંમ્મરતું એક પણ બાલક એ વાંચ્યા વિના નં રહે. એને વિજ્ઞાનનો શોખ જાગશે, કુદરતની લીલા સમજશે, દુનિયામાં આગળ ધપવાની તાલાવેલી લાગશે. છ સાત ચિત્રો અને બોર્ડ બટીનું મજબૂત પુઠું રાખ્યું છે. કિંમત ૦-૧૨-૦ ટ. ખ. જૂદું.

અનેક પત્રોએ સિદ્ધાંતોએ, લેખકોએ, અને બાળ સાહિત્યના વિવેચકોએ એને વખાણ્યું છે. વડોદરા રાજ્યમાં તેમજ સરકારી કેળવણી ખાતાએ ધનામ વગેરે માટે એને મંજૂર કરેલું છે. ધનામમાં આપવા માટે એવી ઉત્તમ ચોપડી બીજી જૂઝ હશે.

બાલોઘાનમાલાના કાયમો

આહુક બનો

ધણી બાળુએથી આ માળાના કાયમો આહુક બનવા માટે પૂછપરછ આવ્યા કરે છે. તેથી એવો નિયમ કર્યો છે કે જે કોઈ બાપ યા બહેન શ. ૪ અમારે ત્યાં અનામત મૂકશે તેને અનામત મળ્યાની તારીખ પછી બહાર પડતાં પુસ્તકો નિયમિત રીતે મળશે અનામત મૂકવાનો લાભ એ છે કે પુસ્તકોનું ટપાલ ખર્ચ સરથા ભોગવશે અને આહુકને છાપેલી કિંમતે ધર એટાં ચોપડી મળશે. આ રીતે મૂકેલી રકમનો બરાબર હિસાબ રખાશે અને રકમ પૂરી થતાં આહુકને ખર્ચર આપી વધુ નાણાં મંગાવી લેવાશે. આમાં કોઈ જાતની હાખલ શી કે કશું નથી. છેક ઝાણી કિંમતની ચોપડીઓ હશે, તો બે બે ત્રણ ત્રણ સાથે મોકલાવી દેવાશે. વરસના ગાળામાં શ. ચારથી વધુ લાગત આહુકને આવશે નહિ પણ ચોપડીઓ અમુક આંતરે બહાર પડેજ, એવો કંઈ નિયમ નથી. અનામત મળ્યા પહેલાંના પુસ્તકો આહુકને જોઈશે, તો પૂરી કિંમતે આપાશે. પણ જ્યાં સાથે લેશે તો વળતર કાપવામાં આવશે. આજેજ મનીઓડર કરો.

બાળસાહિત્યનો આંકીવ ટંકર

૧ ટાલ્ટોચની ત્રણ બાતો	૦-૫-૦
૨ બકુલ	૦-૬-૦
૩ બીરબલનો બન્ધુ	૦-૮-૦
૪ મુરખરાજ (ટાલ્ટોચ)	૦-૮-૦
૫ નીલમ	૦-૬-૦
૬ બીજમ અને યુધિષ્ઠિર	૦-૪-૦
૭ બાળવિહાર (૧)	૦-૧૨-૦
૮ જય બજરંગ	૦-૬-૦
૯ વાણનું જન	૦-૪-૦
૧૦ બાહુઈ હાર	૦-૪-૦
૧૧ બરફીપુરી	૦-૪-૦
૧૨ સોનાકુમારી	૦-૪-૦
૧૩ તોફાની ટીપુડો	૦-૬-૦
૧૪ ક્યુબર	૦-૩-૦
૧૫ ધૂપસળી	૦-૪-૦
૧૬ બાળવિહાર (૨)	૦-૬-૦
૧૭ મોતીના દાણા	૦-૫-૦
૧૮ એક હુતો કિતરો—	૦-૪-૦
૧૯ કેરીનાં બજાયાં	૦-૩-૦
૨૦ નવનીત	૦-૩-૦
૨૧ મેઘધનુષ	૦-૪-૦
૨૨ મિયાઈ	૦-૧-૦
૨૩ હાથી ધમધમ ચાલે	૦-૧-૦

આંચણાં ૦-૫-૦

આખા સેટનું ટ. ખ. ૧-૧-૦

